נספח 1 – נבואה ופנטומימה:

זכריה ח', ד'-ה':

עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, ואיש משענתו בידו מרב ימים. ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה.

ישעיהו ס"ב, י':

עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן...

ירמיהו ל"ג, י'-י"א:

עוד ישמע במקום הזה, אשר אתם אמרים חרב הוא... קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה...

ישעיהו ל"ה, א':

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת.

יחזקאל ל"ו, כ"ד:

ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם.

יחזקאל ל"ו, ח':

ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא.

ישעיהו נ"ט, כ"א:

רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם.

נספח 2 – משחק הזיכרון:

"וְשָׂשׂוֹם מִדְבָּר וְצִיָּה
וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח
כַּחֲבַצָּלֶת"

ישעיהו ל"ה, א'

"עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב
הוּא... קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה
קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה"

ירמיהו ל"ג, י'–יא'

"עֹד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת,
בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלָם וְאִישׁ
מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ, מֵרֹב יָמִים.
וּרְחֹבוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדִים
וִילָדוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ"

זכריה ח', ד'

"וְאַתֶּם הָרֵי יִשְׂרָאֵל עַנְפְּכֶם
תִּתֵּנוּ וּפִרְיְכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא"

יחזקאל ל"ו, ח'

"וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן הַגּוֹיִם
וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל
הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
אַדְמַתְכֶם"

יחזקאל ל"ו, כ"ד

"עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים פַּנּוּ
דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְּסִלָּה
סַקְּלוּ מֵאָבֶן"

ישעיהו ס"ב, י'

מתוך ערוץ7

מתוך אתר מרגולין

פיסבוק הסוכנות היהודית

מתוך אתר חתונה קטנה

מתוך אינסטגרם

מתוךmerage

״רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם״

ישעיהו נ״ט, כ״א

אתר Ynet

נספח 3 – הנה ימים באים:

"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי ה' וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב בָּאָרֶץ לֹא רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמֹעַ אֶת דִּבְרֵי ה' וְנָעוּ מַיִם עַד-יָם, וּמִצָּפוֹן וְעַד-מִזְרָח; יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת-דְּבַר-ה', וְלֹא יִמְצָאוּ."

רוב המפרשים פירשו פסוק זה כחלק מהעונש לעם ישראל, כפי שאומר רד"ק: "לפי שהם מאסו בנבואת האל יתברך... אמר כי עוד יבאו ימים שיתאוו לנבואת האל יתברך ולא ימצאו. והם כל ימי הבית השני אחר נבואת מלאכי הנביא כי בו פסקה הנבואה וכן כל ימי הגלות הזה".

אולם, האלשיך פירש פסוק זה להפך, כחלק מתהליך הגאולה: "... אחר אומרו את כל הרעה הזאת הבאה עליהם... לבל יתיאשו מן הרחמים דיבר נחמה. ואמר 'הנה ימים באים...', והוא, כי עיקר הטובה אשר נקוה ממנו יתברך הלא הוא כי יערה עלינו רוח קדושה ממרום, שנרדוף אחריו בתשוקה גדולה ולשתות בצמא את דבריו, שאם לא יעשה כן ויניחנו בבחירתנו הרעה, לא יהיה אפשר לקבל טובה העתידה, על כן אמר 'הנה ימים באים'... שאשלח בכם רוח ממרום שתהיו כרעבים ושוקקים לשמוע דבר ה'"

(מתוך אתר התנ"ך של הרצוג)

"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי ה' וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב בָּאָרֶץ לֹא רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמֹעַ אֶת דִּבְרֵי ה' וְנָעוּ מַיִם עַד-יָם, וּמִצָּפוֹן וְעַד-מִזְרָח; יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת-דְּבַר-ה', וְלֹא יִמְצָאוּ."

רוב המפרשים פירשו פסוק זה כחלק מהעונש לעם ישראל, כפי שאומר רד"ק: "לפי שהם מאסו בנבואת האל יתברך... אמר כי עוד יבאו ימים שיתאוו לנבואת האל יתברך ולא ימצאו. והם כל ימי הבית השני אחר נבואת מלאכי הנביא כי בו פסקה הנבואה וכן כל ימי הגלות הזה".

אולם, האלשיך פירש פסוק זה להפך, כחלק מתהליך הגאולה: "... אחר אומרו את כל הרעה הזאת הבאה עליהם... לבל יתיאשו מן הרחמים דיבר נחמה. ואמר 'הנה ימים באים...', והוא, כי עיקר הטובה אשר נקוה ממנו יתברך הלא הוא כי יערה עלינו רוח קדושה ממרום, שנרדוף אחריו בתשוקה גדולה ולשתות בצמא את דבריו, שאם לא יעשה כן ויניחנו בבחירתנו הרעה, לא יהיה אפשר לקבל טובה העתידה, על כן אמר 'הנה ימים באים'... שאשלח בכם רוח ממרום שתהיו כרעבים ושוקקים לשמוע דבר ה'"

(מתוך אתר התנ"ך של הרצוג)

נספח 4 – כך גאולתן של ישראל:

ר' חייא בר אבא ורבי שמעון בן חלפתא היו מהלכין בבקעת ארבל וראו אילת השחר.
אמר לו ר' חייא: כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא, כל מה שהיא הולכת, היא רבה והולכת...

(ירושלמי, ברכות, דף ד, הלכה ב)

"מצמיח קרן ישועה"

הברכה המתייחסת בתפילת שמונה עשרה לגאולה קשורה לצמיחה: "את **צמח** דוד עבדך מהרה **תצמיח**... ברוך אתה ד', **מצמיח** קרן ישועה".

הנה, בצמיחה, כב"איילת השחר", קיימים שלושת היסודות שלמדנו מדברי רבי חייא הגדול:

א. הצמיחה היא תהליך אטי.

ב. בתחילת תהליך הצמיחה אדם מביט בפני הקרקע ואינו רואה דבר, רק לאחר שהצמח נובט מתברר שתהליך הצמיחה החל כבר קודם לכן.

ג. הצמיחה החדשה מתחילה רק לאחר הריקבון של הזרע הקודם.

בהשוואת הגאולה לצמיחה, מלמדים אותנו אנשי כנסת הגדולה, כי על פי שלושת היסודות הללו יש לבחון את תהליך גאולתנו.

(מתוך קמעא קמעא, הרב חיים דרוקמן)

ר' חייא בר אבא ורבי שמעון בן חלפתא היו מהלכין בבקעת ארבל וראו אילת השחר.
אמר לו ר' חייא: כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא, כל מה שהיא הולכת, היא רבה והולכת...

(ירושלמי, ברכות, דף ד, הלכה ב)

"מצמיח קרן ישועה"

הברכה המתייחסת בתפילת שמונה עשרה לגאולה קשורה לצמיחה: "את **צמח** דוד עבדך מהרה **תצמיח**... ברוך אתה ד', **מצמיח** קרן ישועה".

הנה, בצמיחה, כב"איילת השחר", קיימים שלושת היסודות שלמדנו מדברי רבי חייא הגדול:

א. הצמיחה היא תהליך אטי.

ב. בתחילת תהליך הצמיחה אדם מביט בפני הקרקע ואינו רואה דבר, רק לאחר שהצמח נובט מתברר שתהליך הצמיחה החל כבר קודם לכן.

ג. הצמיחה החדשה מתחילה רק לאחר הריקבון של הזרע הקודם.

בהשוואת הגאולה לצמיחה, מלמדים אותנו אנשי כנסת הגדולה, כי על פי שלושת היסודות הללו יש לבחון את תהליך גאולתנו.

(מתוך קמעא קמעא, הרב חיים דרוקמן)

ר' חייא בר אבא ורבי שמעון בן חלפתא היו מהלכין בבקעת ארבל וראו אילת השחר.
אמר לו ר' חייא: כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא, כל מה שהיא הולכת, היא רבה והולכת...

(ירושלמי, ברכות, דף ד, הלכה ב)

"מצמיח קרן ישועה"

הברכה המתייחסת בתפילת שמונה עשרה לגאולה קשורה לצמיחה: "את **צמח** דוד עבדך מהרה **תצמיח**... ברוך אתה ד', **מצמיח** קרן ישועה".

הנה, בצמיחה, כב"איילת השחר", קיימים שלושת היסודות שלמדנו מדברי רבי חייא הגדול:

א. הצמיחה היא תהליך אטי.

ב. בתחילת תהליך הצמיחה אדם מביט בפני הקרקע ואינו רואה דבר, רק לאחר שהצמח נובט מתברר שתהליך הצמיחה החל כבר קודם לכן.

ג. הצמיחה החדשה מתחילה רק לאחר הריקבון של הזרע הקודם.

בהשוואת הגאולה לצמיחה, מלמדים אותנו אנשי כנסת הגדולה, כי על פי שלושת היסודות הללו יש לבחון את תהליך גאולתנו.

(מתוך קמעא קמעא, הרב חיים דרוקמן)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)

המקווה תמיד בשמחה, בלי צער. כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה, וחושב שאין לו תרופה. אבל מקווה אינו מצטער כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותו. ומי שאינו מקווה הוא מיד מת... ומי שהוא מקווה נאמר בו: גם " כי אשב בחושך ה' אור לי", ה' דווקא, "לישועתך קיוויתי ה'"

(אוצרות רמח"ל)